

BİLGİ TOPLUMUNA GİDEN SÜREÇTE SİVİL TOPLUMUN YAPTIRIM GÜCÜ KÜRESEL VİCDANDANDAN KAYNAKLANIYOR!..

Münir Aktolga
Mayıs 2013

En yakın çevreden bile bana diyorlar ki hep, “çok uzun yazıyorsun, biraz kısa yazmaya çalış!” Aslında okuyucu açısından haklı bir eleştiri bu tabii. Ama ben de şöyle düşünüyorum: “Ben varolan bir kulvarda koşmuyorum ki, kendi koşacağım kulvarı da gene kendim yaratmaya çalışıyorum!” “Bu yüzden de iki iş üstüste biniyor”; ama herhalde artık yavaş yavaş normalleşecek bu durum, göreceğiz!..

Bir örnek vereyim, az önce “küresel vicdan” üzerine yazmak üzere oturdum masanın başına. Niye? Dünden beri Erdoğan’ın Amerika’daki konuşması beynimin içinde dolanıp duruyor da ondan; sabahtan beri “nereden başlasam” diye kıvranıyordum adeta!..Böyle anlarda, tıpkı hamile bir kadın gibi oluyordum ben, doğurmaya hazır, doğum sancıları başlayan bir kadın gibi!.

Evet, yazı yazmak bir tür yaşam biçimi oldu benim için, ama, nasıl ki hayat, senaryosu önceden belli olan bir süreç değilse-daha önceden konusu belli olan bir filmin aktörü olarak sahnede yer almak değilse, yazmak da öyle benim için. Neyi nasıl yazacağımı “ben” belirlemiyordum hiçbir zaman!. Tam, doğum halini yaşayan bir kadını düşünün, o an (yani, çocuğunu doğurma anı) aynı zamanda onun hamile bir kadın olarak “kendi varlığında yok olma” anıdır da! Ürün olarak ortaya çocuk çıkarken, aynı zamanda artık ona hamile olan kadın da yok olmuş, “anne” kimliğiyle başka bir insan haline dönüşmüştür! Bir an için, her anın gerçekliğinin de aynen bu şekilde oluştuğunu düşünürseniz, ne öyle varlığı kendinden menkul bir “anneye” yer kalır bu evrende, ne de öyle mutlak bir “çocuğa”¹!..Her çocuğun, aynı anda, bir anne gibi kendini üreterek-üretirken varolduğu bir süreçte mutlak bir gerçekliğe yer kalır mı!. Her anın, “kendi varlığında yok olan” öznelerin yarattığı izafi nesnelere oluştuğu bir evrensel oluşum gerçeği çıkar ortaya!..Şöyle bir düşünün, bir yanda patateslerden oluşan bir patates çuvalı evren anlayışı, diğer yanda ise, yukarda ifade etmeye çalıştığımız gibi, her an kendi kendini yeniden üreterek “varolan” bir evren²..

Yazarken kendini üreten o “ben” de, aynı anda “kendi varlığında yok olduğu” için sonunda bir bakıyorum ortada bir yazı var!..Bazen, bunu “ben”mi yazmışım diye düşündüğüm bile oluyor! Geçenlerde bu konuyu konuşurken bir arkadaşına şöyle demiştim: “Ben yazarken gökyüzüne çıkıyorum adeta, sonra iş bitince bir de bakıyorum ki hiçte öyle değil, insanlar içinde basit bir insanım ben de”!!

Ne kadar ilginç! Birakın yazmayı, bu türden bir konuşmaya, sohbeta bile cesaret edilemezdi daha önce!. “Kafayı yemiş bu” der bırakırlardı seni bir yana!..Öyle de olmuştu zaten! Ama bakın artık öyle olmuyor şimdi! Hiç küçümsemeyin, bu bile muazzam bir gelişmedir!..Hele benim gibi iğneyle kuyu kazmaya alışkın biri için!..

Bakın iş uzayacak gene, halbuki ben bugün “küresel vicdanı” yazmak istiyordum!..Ama olsun, burada da gene aynı diyalektik değil midir sözkonusu olan!. Bir an için bütün insanlığı da tek bir insan gibi (aynen o hamile kadın gibi) düşünürseniz (ki böyle birşey ancak küreselleşme süreciyle birlikte ete kemiğe bürünebiliyor-mümkün hale gelebiliyor), bugün adına “Küresel vicdan” denilen şey de, bu kadının 21.yy’da küreselleşme süreciyle birlikte doğan çocuğunun 20.yy kalıntılarına karşı hem bir varoluş-savunma silahı, hem de kendini ifade biçimidir. Ama

¹ „Herşeyin“ her „an“ kendini yeniden ürettiğini, “varolmak” dediğimiz halin de bu “üretim” süreci esnasında ortaya çıkan izafi bir hal olduğunu düşünürseniz bu söylediklerim daha iyi anlaşılabilir! E, ne yapalım, beyin hücrelerimiz biraz alışlagelenin ötesinde çalışmaya zorlanacak ama başka yolu yok bunun!..

² Bu konularda daha geniş açıklamalar için bak, www.aktolga.de 3 ve 4. Çalışmalar

siz isterseniz bunu, bilgi toplumuna giden yolda insanlığın-21.yy'ın yeni sivil toplumunun-elindeki atom bombasından daha güçlü olan silah olarak da tanımlayabilirsiniz! O ne kutsal, o ne müthiş bir çocuktur ki- civcivdir ki-³ kendi kabuklarına karşı mücadele ederken kendini yaratıyor; ama o kadar da değil, o, bu işi yaparken aynı anda insan olarak "kendi varlığında yok olarak" "bilinçli doğa"⁴ haline de geliyor. Evet, yanlış anlamadınız, çünkü bu süreç aynı zamanda insanın "yok oluşu" sürecidir de. Doğa'nın kendi bilincini yarattığı varoluş hali olan insan, "nefsini bilerek kendini bilmeye başladıkça" kendi varlığında yok olarak "bilinçli doğa" haline geliyor. Aynen atalarımızın dediği gibi, "Allah insanı kendi suretinde yaratmamış mıdır"!..Ama sakın yanlış anlamayın ha, bunun "En el Hak'la" falan alâkası yoktur! En el Hak bilincine varan insan En el Hak demez, diyemez! Ne yapar o, susar sadece! Susarak konuşur ve ancak anlayan anlar onu o zaman!..

İsterseniz daha fazla kafanızı karıştırmayayım, çünkü artık ben de gökyüzünden yeryüzüne inmiş sayılırım!..Siz onu bunu bırakın da Erdoğan'ın Amerika'daki sözlerine kulak verin; burada benim söylemek istediğim herşey var!. Aradaki tek fark, o bunları yeryüzündeki bir "insan" olarak söylüyor!.

Tamam, sınıf mücadelesini bir yana bırakmayalım, yediğimiz ekmeğin mücadelesidir bu herşeyden önce, ama ondan önce gelen bir şey daha var ki, o da insanlığın varoluş-ayakta kalma mücadelesidir. İşte iş bu noktaya geldiği an orada Anadolu burjuvasıymış falan bunların bir anlamı kalmıyor!. Bu nedenle, herşeyi bir yana bırakın şimdi de, söyleyene değil söyletene bakarak okuyun şu satırları ve cevap verin kendi kendinize; siz farklı mı düşünüyorsunuz?! İşte Türkiye bu! Türkiye'nin yarattığı evrensel bilinç-bakış açısı bu!

Şimdi söz Erdoğan'ın: "Bu sorumluluğun adını ne koyarsanız koyun, insani sorumluluk deyin, vicdani deyin, hukuki deyin. Körfez savaşlarını hatırlayın. Hani bir ördek vardı ya, o petroler arasında çırpınan, onun o hali hepimizi yaralıyordu değil mi? Dünya televizyonları sürekli onu yayınlıyordu. Peki bu dünya televizyonları, bütün dünya medyası o Banyas'taki katliamı ne kadar yayınladılar? Ne kadar gösterdiler? Ben pek göremedim. Şöyle, es geçtiler.. demek ki o yavruların, o insanların ördek kadar değeri yok..biz şu anda Somali'de bebekler ölürken, Myanmar'da, Suriye'de, Gazze'de bebekler ölürken seyirci kalan, tepkisiz, sessiz kalan bir dünyada yaşıyoruz"..

"Sadece kötülerin değil, o kötülerin barındığı ve barınak bulabildiği toplumların da o kötülüğün sorumluluğunu taşıdığını" kaydeden Erdoğan, sözlerini şöyle sürdürdü: "İncil'e bakın bunu görürsünüz. Tevrat'a bakın bunu görürsünüz. Kuran'ı Kerim'e bakın orada da bunu görürsünüz. Tarihte yaşanan acı hadiselerle bakın, bunun ne kadar gerçek olduğunu farkedersiniz. Bir toplum kendisini değiştirmese bedelini de topyekün öder. Evet ölen bebekler anne babalarının bebekleri olduğu kadar bizim de bebeklerimizdir. Ve buna dur demek bizim de sorumluluğumuzdur. Bu sorumluluk yerine getirilmezse ödenecek bedel de hiç kuşkusuz küresel bir bedel olacaktır. **Biz Türkiye olarak üzerimizdeki sorumluluğun farkındayız. Ve bu sorumluluğun gereğini de hakkıyla yerine getirmenin mücadelesi içindeyiz. Türkiye olarak dünyayı yaklaşan bu tehlike konusunda her zaman uyardık, uyardıya da devam edeceğiz. Yoksulun, tıka basa doyanı seyrettiği, engellinin engelsiz tarafından ezildiği, zenginlerin fakire zulmettiği, güçlünün zayıfı ezdiği bir dünya hiç kimse için yaşanabilir bir dünya olamaz. Dünya savaşları, küresel ekonomik krizler istikbalimiz adına bize çok pahalı dersler verdi. İNSANLIK BU ACILARDAN DERS ÇIKARMALI, KÜRESEL VİCDANI, KÜRESEL ADALETİ MUTLAKA ARTIK DEVREYE SOKMALIDIR. Biz Türkiye olarak buradaki kararlılığımızı sürdürüyoruz. Sorumluluğumuzun farkındayız ve bu sorumluluğu da hakkıyla yerine getirmenin**

³ Bu, yumurtadan çıkan civciv videosunu mutlaka arada bir izleyin, ben öyle yapıyorum!..

www.oynat.tv/yavru-kusun-yumurtadan-cikis-ani

⁴ „Bilinçli doğa“ benim bilgi toplumu „insanını“ ifade ediş biçimim oluyor! Yarı biyolojik, yarı elektronik-mekanik bir yaratığa artık „insan“ denir mi sizce?..

mücadelesi içindeyiz. Yalnız da kalsak, yalnız da bırakılsak gür bir sesle bebeklerin, çocukların masum sivillerin ölümüne karşı çıkacağız."

Peki, 21.yy'ın sivil toplumu küresel düzeyde sesini nasıl duyuracak, sadece Türkiye mi temsil ediyor-edecek o küresel vicdanı? Elbette ki hayır! Ama, bir şekilde birilerinin bu sesi yükseltmesi, belirli bir oluşuma öncülük etmesi gerekiyordu, işte Erdoğan'ın yapmaya çalıştığı da budur. Bakın açık söylüyorum, konu "küresel vicdan" olduğu zaman o an artık orada sınıf mücadelesinden, rekabetten falan söz edilmez, herşey durur o an, tek bir gerçek kalır ortada: Küreselleşme süreci ve onun ürünü olan küresel bir sivil toplum. Bu küresel sivil toplumun en büyük silahı ise "küresel vicdandır"; ama sadece küresel vicdanla da olmaz bu iş, bu gün artık bize örgütlü bir küresel vicdan lazım! Bunun ne olduğunu daha önceki bir çalışmada şöyle ifade etmişiz: "Ulus devletlerin çözülmeye başladığı bir dünyada bize küresel bir sivil toplum örgütü anlamına gelecek yeni tipten bir birleşmiş milletler örgütü lazım"! **Birleşmiş Milletler'in kendi içinden çıkıp gelecek yeni tipten bir birleşmiş milletler sivil toplum gücü demektir bu da..Bakın Erdoğan ne diyor bu konuda:**

"Şu anda ben merak ediyorum Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi ne yapıyor? Ne zaman Birleşmiş Milletler Konseyi'nin daimi üyeleri bu konuda bir birliktelik sağlamak suretiyle adımını atabilecek?. Atamaz!. Niye, çünkü sistem bozuk. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin, sistem olarak kuruluşu bozuk. Belki kuruluşunda böyle bir gereklilik olduğu için bu şekilde kurulmuş olabilir. Ama şu anda bu sistemin reforme edilmesi gerekmektedir. Bir ülkenin, iki ülkenin dudakları arasına insanlık mahkum edilemez. İşte bakın BM Güvenlik Konseyi'nin 2 yıldır Suriye halkının acısını hafifletecek tek bir kararı olmamıştır. 'Birleşmiş Milletler **adalet üreten** bir sisteme sahip olmadıkça insanlığın barış ve huzuruna katkı sunamaz. "Birleşmiş Milletler'in bir itibarı ve ciddiyeti olacaksa mutlaka yeniden yapılandırılmalı ve dünyanın sorunlarına çözüm üreten bir kurum haline getirilmelidir"..

Evet, hemen şimdi, yarın!..Hiç vakit kaybetmeden dünyanın her köşesinde bu sesi yankılandırılım: Yeni bir küresel sivil toplum istiyoruz, küresel vicdana sahip olan herkes buna katkıda bulunsun!...Bugün artık ilerici olmanın, solcu olmanın, devrimci olmanın tek ölçüsü budur: Yerel mücadeleye, sınıf mücadelesine evet, ama aynı anda bunu küresel olanla, küresel vicdanla da bütünleştirerek!..